

veritatis cognitione perstringere, ut vel
in vitis sequi cogatur: ipsa quin etiam di-
vini oris eloquia, quæ simpliciter audita
dubitationem omnem excludunt, si juxta
scholarum effata explicarentur, non tan-
tùm perspicuitate non crescant, sed, si dici
liceat, prope ipsâ veritate deficient.
Coepi proinde mentem, omnem versare in
partem, mecumque identidem sollicitè
perquirere, cur responsio aliqua sit pa-
rum firma? cur aliqua argumentatio
suò nervo deficiat? numquid rectius
substitui possit? ubi defectus lateat in
aliquo asserto? cur alicujus Verita-
tis revelatæ non appareat firma basis?
ubi defectus rationum & causa caligi-
num? Hujusmodi inquietis discussio-
nibus indefessus adeo intentus eram, ut
non dubitarem annorum lustra & de-
cades, vel uni quæstioni resolvendæ
insumere. Cum itaque mihi me ipse op-
ponerem, nunc improbando, quæ ap-
pro-

probâ
revoc
tum
num
crevi
verte
dact
clusi
parâ
in qu
Hem
sed i
exclai
physic
nus n
tam c
ribus
quid
Releg
quide
displi
dicar